

At samme Actstykker vil det sees, at der er tilveiebragt fuldstændig Enighed med Regeringen om, hvad der skal forstaaes med Bestindiens egentlige indre Anliggender; men at der ved Siden heraf er opstillet den Fordring saavel fra Finantsministeriet som fra Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender, at Bestindien skal deeltage i de saakaldte blandede Udgifter, det er, i de Udgifter, som antages at vedrøre saavel Bestindiens indre Anliggender som de vestindiske Sager, der ere fælles for hele Monarchiet. Denne Deeltagelse i de blandede Udgifter anslaaes til 75,000 Rdl., og gjøres der nu den Fordring, at Kongeriget aarligt skal udrede denne Sum for fremtidigt at fritages for at tage Deel i disse saakaldte blandede Udgifter. Herpaa kan Udvalget imidlertid ingenlunde gaae ind. Man nærer rigtignok det Haab, at man ved yderligere Forhandlinger med Ministeriet vilde ogsaa med Hensyn til dette Punkt være kommen til Enighed, men Tiden er saa langt fremrykket, at Sagen saaledes ikke vilde kunne været atter bragt ind i Thinget, og man har Grund til at antage, at Indenrigsministeren ønsker at modtage en Menings-Tilfjendegivelse fra Rigsdagen om Ordningen af det vestindiske Spørgsmaal. Man har derfor ikke turdet længere opsætte at afgive Betænkning.

Udvalget anseer det for rigtig, at man først gjør sig Moderlandets, Kongerigets og Bestindiens gjensidige finantsele Stilling klar, inden man gaaer ind paa en nærmere Prøvelse af den opstillede Fordring. Hvad da Bestindien angaaer, skal man ikke indlade sig paa nogen Undersøgelse af det Spørgsmaal, om sammes finantsele Stilling har været fordelagtig i Forhold til Moderlandet, thi til hvilket Resultat man end i denne Henseende maatte komme, saa er det dog indlysende, at denne Stilling ikke bør berøres af Udsaldet af den heromhandlede Sag, og at det vilde være vilkaarligt, om denne Bestindiens Stilling skulde forbedres eller forværres ved den Maade, hvorpaa dets Sager fordeeltes mellem Rigsraad og Rigsdag. — Efter vor Opfattelse af Kongerigets Forhold til Bestindien bør dette være aldeles upartisk og for dets eget Bedkommende interesseløst. Kongeriget har som særlig Landsdeel ingen Fordeel af Colonien, og der er derfor heller ingen Anledning for det til at gjøre pecuniaire Opoffrelser for at fremme vestindiske Interesser. Paa den anden Side er der heller ikke nogen Grund til, at Kongeriget skulde gjøre sig nogen Fordeel ved at vedblive at udøve Indflydelse paa Bestindiens indre Anliggender. Usikkert vilde det vistnok være, om Colonien efterhaanden selv ved en yderligere Udvikling af Coloniakraadet fik den fulde Indflydelse paa disse Sagers Afgjørelse; men den Modstænding, som finder Sted mellem Befolkningens forskellige Bestanddele paa en D, hvor Slave-Emancipationen er traadt i Virksomhed for saa Nar siden, gjør det, som i og for sig er det Usikkertste, utilraadeligt for Tiden. Efter vor Opfattelse bør derfor Rigsdagen udøve sin Indflydelse paa Bestindiens indre Anliggender og de med samme i Forbindelse staaende Pengespørgsmaal paa en saadan Maade, at den viser, at den betragter dem som Noget, der midlertidigt er betroet den, og for hvis Skyld den hverken vil gjøre sig Fordeel eller bekvemme sig til Opoffrelser. Giver det særlige vestindiske Budget Overflud, da vil Rigsdagen stræbe at virke for, at dette Overflud kommer Bestindien til Gode; giver samme Budget Underbalance, da kan Rigsdagen ikke tilstede, at denne dækkes med Kongerigets særlige Indtægter; men forsaavidt Monarchiet skulde være uvilligt til i et saadant Tilfælde at udrede et Tilflud, da vil Bestindien selv komme til at udrede det fornødne Beløb. — Det er Monarchiet, der hidtil har havt alle de Fordele, virkelige eller formeente, der have været knyttede til Besiddelsen af Colonien, og disse Fordele vil det fremdeles beholde aldeles ubestaaene, hvilken Bestemmelse der end maatte blive truffen med Hensyn til dens indre Anliggender; det er Monarchiet, der vilde have lidt et Tab, dersom Colonien var gaaet til Grunde ved Negeropstanden, og det er derfor ogsaa Monarchiet, der har udredt den Erstatning, som er bleven anseet nødvendig paa Grund af de til Coloniens Opretholdelse trufne Foranstaltninger. Fremblomstrer Colonien, vil hele Moderlandet have Fordeel deraf og omvendt. Dersom nu, mod Formodning, den Mening